

पवित्रेण शतायुषा” इति । सोम्यासः अनुग्राहकत्वेन सौम्याः पितरः पवित्रेण शुद्धेन शतसङ्ख्याकेन आयुषा मां पुनन्तु शोधयन्तु । एवं पितामहप्रपितामहाश्च ॥

अथ द्वितीयामाह । “पुनन्तु मा पितामहाः । पुनन्तु प्रपितामहाः [३] । पवित्रेण शतायुषा । विश्वमायुर्व्यञ्चै” इति । पूर्वमन्त्रोक्तानामपि पुनः कथनमादरार्थम् । एतेषां प्रसादेनाहं सर्वमप्यायुः प्राप्तवान् ॥

अथ तृतीयादीनामष्टानामृचां प्रतीकानि दर्शयति । “अग्न आयूषि पवसे । अग्ने पवस्व । पवमानः सुवर्ज्जनः । पुनन्तु मा देवजनाः । जातवेदः पवित्रवत् । यत्ते पवित्रमर्चिषि । उभाभ्यां देवसवितः । वैश्वदेवी पुनती” इति । अत्र आद्यमृगद्वयं तु त्वमग्ने रुद्र इत्यनुवाके व्याख्यातम् । अवशिष्टं षट्कं पवमानः सुवर्ज्जन इत्यनुवाके ॥

कल्पः । अथाहुतीर्जुहोतो ये समाना इत्यध्वर्युर्ये सजाता इति प्रतिप्रस्थातेति । पाठस्तु, “ये समानाः समनसः । पितरो यमराज्ये । तेषां लोकः स्वधा नमः । यज्ञो देवेषु कल्पताम्” [४] इति । यमराज्ये यमलोके वर्त्तमानाः पितरः मया समानस्वभावाः सङ्गतमनस्काश्च ये सन्ति तेषां पितॄणां लोको ममास्त्विति शेषः । तेभ्यः पितॄभ्यः स्वधा हविःशेषो दत्तः नमस्कारश्च कृतः । अयं मदीयो यज्ञः देवेषु कल्पतां तृप्तिप्रदो भवतु ॥

अथ द्वितीयामाह । “ये सजाताः समनसः । जीवा जीवेषु